

Borgerne har krav på at få at vide, før man tager stilling: Hvor mange skoler er det, der skal lukkes? Hvor mange sygehuse skal lukkes? Hvor langt får man til børnehaverne, som bliver lagt sammen? Det grundlag er væsentligt, før man tager stilling til, om man ønsker større enheder eller ej.

Skal vi også have folkeafstemning om, hvorvidt amterne skal nedlægges? Hvad er det egentlig, man ønsker, når man vil nedlægge amterne? Hvem er det så, der skal styre sygehusene og gymnasierne? Ønsker man ikke længere, at de skal styres af demokratiske folkevalgte politikere? Ønsker man i stedet, at det er eksperter, der skal sidde og træffe beslutninger bag lukkede døre, sådan som man indimellem har kunnet høre folk både fra Dansk Folkeparti, De Konservative og Venstre tale om?

Det har borgerne krav på at få at vide, før man tager stilling til, om man ønsker at nedlægge amterne eller lægge dem sammen i store regioner. Hvordan er det egentlig man forestiller sig at styringen skal være? Hvad er det for et demokrati, eller indskrænkning af demokratiet, man forestiller sig?

Det hænger jo ikke sammen, når f.eks. Dansk Folkeparti siger, at man vil nedlægge amterne, men at det ikke nødvendigvis skal give en række større kommuner, medmindre man ønsker, at det er eksperter, der skal styre sygehuse og gymnasier bag lukkede døre.

Vi mangler jo også, hvis vi skal have den reelle folkelige debat, at høre regeringens bud på, hvad det er, man vil. Hvis ikke man kommer med det bud, er det svært for folk at tage stilling til, hvad det egentlig er, der skal foregå, hvad det egentlig er for et fremtidens Danmark, vi vil have, om det skal være demokratisk styret, eller om man ønsker en ekspertstyring og markedsstyring.

Vi mener bestemt, at der allerede i dag er behov for at flytte rundt på nogle ting, men vi mener, vi skal gøre det ved at udvide demokratiet, ved bl.a. at lave lokalråd, som der allerede i mange store kommuner i dag er behov for, hvor man lokalt kan diskutere udviklingen i den enkelte landsby, det enkelte kvarter i storbyen, og finde ud af: Hvad kunne vi gøre her for at få en bedre udvikling, for at få flere arbejdspladser, få bedre trafikafvikling osv.?

Så kan jeg ikke lade være med til slut at undre mig lidt over bl.a. ordføreren for Dansk Folkeparti, der taler så meget om de kompetente borgere, som kan beslutte så meget selv – hvilket

jeg er enig i at mange borgere er meget gode til – men hvordan hænger det så sammen med, at Dansk Folkeparti ikke mener, at borgerne er kompetente til selv at bestemme, hvad børnene skal lege med i børnehaven, men mener, at fremover er det staten, der skal bestemme, at alle børn i børnehaverne skal lege med ler? Hvordan hænger det sammen, at man på den ene side synes, de er kompetente i en folkeafstemning, men ikke kompetente til at bestemme, hvad børnene skal lege med?

Kl. 12.35

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Vi glæder os også over, at vi får den her debat i Folketingssalen, og derfor vil vi også gerne sige tak til Dansk Folkeparti.

Vi er enige i, at det er vigtigt, at vi kigger på opgavefordelingen, for hvad er det, vi skal arbejde med ude i amterne og kommunerne, og hvad er det, vi skal samarbejde om?

Med hensyn til folkeafstemning er det jo sådan, at folkeafstemning er en utrolig god måde at samle op på en debat på i et demokratisk samfund. Vi er enige i, at debatten pågår, og deltager også gerne i den og kunne som andre jo også fortælle om, hvor meget vi har været rundt.

Det har dog ikke været tanken fra indenrigsministerens side at understøtte debatten særlig. I et svar, som vi har fået fra indenrigsministeren på spørgsmålet om tid til den offentlige debat og også om økonomi i de initiativer, der er, svarer ministeren:

Som sagt har jeg med glæde noteret, at strukturdebatten allerede er i fuld gang – det har vi også – og jeg er helt tryk ved, at debataktiviteten ikke bliver mindre, efter at Strukturkommissionens betænkning er offentliggjort. Derfor ser jeg ikke noget behov for at understøtte debatten med særlige midler.

Vi havde gerne set, at der også var mulighed for at understøtte debatten med midler. Derudover havde vi også gerne set, at der var en større opbakning til det at få en folkeafstemning, netop for at samle op på debatten. Vi har endnu aldrig oplevet, at vi har haft en valgkamp til folketingsvalg eller byrådsvalg, hvor vi så har sagt: Nu har vi haft valgkampen, nu har vi hørt, hvad alle mener, og nu gider vi så ikke at have et valg. Det er ikke muligt at få noget konkret at forholde sig til, hvis ikke vi får et valg, derfor må vi nødvendigvis også have folkets tilkendegivelse på det her område.